GÜLERYÜZ

Yıl: 1 — Sayı: 3 18/7/953 | Cumartesi günleri çıkar, Siyasî, Mizahî, Edebî haftalık halk gazetesi | Fiatı: 5 Kuruştur

Hasbihal

2

Sayın Başbakan

Millet Partisini kapatmanın akisleri gazetelerde devam etmekte ve Millet Partisi mensupları arasında da durgunlukla karşılanmaktadır. Bu durgunluk müthiş bir müdafaa gibi..

Başa gelen insan idare mi eder, idare mi edilir?. Muhakkak idare etmek lâzım. İdarede uzak ve yakın tarihi bilerek ve memleketin dünya gidişatındaki realitesini kavrıyarak olur. Aksi halde İnönü kadar bu memlekette şahıs yapmış olmayın. Onun bile uzağı görmemezliği ve şahsî hırsı neticesinde bugünkü düşmüş olduğu vaziyet, ibret alınacak bir haldir.

Evet; sizler onun hataları üzerine oturmuş insanlarsınız. Bu hatalar dün ya harbinin gidişatından olduğu kadar onun devlet reisliğindeki şahsî iradesizliğidir de..

Kurban vermekten zevk alan adamlar var demek.. O kurban oldu. Sizde mi olacaksınız? Memleket meselesi diyorsun. Parti kapattığın gibi adam da öldürebilirsin hissi insana geliyor. Hattâ Şevket Moca'nın sizin hakkınızdaki itirafları böyle şeyleri de ihtiva ediyor. Peki millet sizi seçmedi mi? Onu tam hürriyeti içinde bırakırsan memleket anarşiye mi düşer zannediyorsun? Bu hangi demokrasi denilen bir parti mensubunun düşüneceği bir haldir.

Hepimiz biliyoruz. Millet Partisinde Sadık Aldoğan isimli bir zat var. Müthiş lâflar ve küfürler savururdu. Bazı yerlerde hoştu. Fakat bir zaman geldi ki millet Sadık Aldoğanın ileri gittiğini, zevksizlik yaptığını gördü ve ona fevkalâde bir adam gibi bakmamağa başladı. Demek sizin memleketin anarşiye düşme korkusu yersizdir. Herhalde masa başında oturan müşavirlerinizin böyle bir hükmünden evvel milleti anlayıp dinleme kabiliyetinde insan olmalı. Milletin hükümlerine göre hareket etmedin mi diktatörlük yapmış olursun.

Her diktatörlüğün de âkıbeti memleketin zararınadır. Bu bilerek, bilmiyerek - yumuşatarak sâyliyeyim - İstediğin kadar hüsnüniyetinden bahset. Cehenneme giden yollar hüsnüniyet taşlarile yapılmıştır.

Y. Ahıskalı

H A K

Haklısın Ömer
Haklısın kardeşim
Parça, parça et olmalı
Her yemekte
Peynir ekmek
Zeytin ekmek
Doyuruyor insanı

S. Soran

VATANDAŞ!
Paranı Bankaya Yatırma

Mahalle bakkalı gibi bugünlerde mahalle bankaları ortalığı doldurmuş tur. Bankacılık mı oynuyorlar nedir? Bir kaç bin lirasını bir araya getiren bir kaç kişi derhal bu işe girişiyor.

Halkı kandıracak tuzak da tamamdır. İnsanın hasretini çektiği rahat bir evi (bazan da otomobili...) banka piyangoya koydu mu, iştirak etmek için halk bir kaç yüz lirasını bankaya yatırmaktadır. Türkiye halkının on yüzde biri piyangodan bir ev sahibi olsa bunun millî refaha ne faydası vardır? Hiç.. Halbuki halkın gırtlağından kestiği bu biriktirme paralar ancak ufak bir zümrenin işine yaramaktadır.

Bu banka işile alâkadarlar, memurlar ve tanıdıkları bankadan uzun vade ve az faizle para çekerek kendilerine mükemmel lüks evler yaptırmaktadırlar. Halbuki halka ev yaptırsın diye kim beş para veriyor. Zavallılar kendi haline bırakılmışlar, ayrıca da bankacı denen açıkgöz adamlar tarafından sömürülüp duruyorlar.

Ey ahali dikkat!

Paranız varsa yiyiniz. Birbirinizden alışveriş ediniz. Herkes kazanır. Köylü kazanır. Yiyen millet verem olmaz. Yarınınızı siz değil, sizin başınızdaki hükûmet düşünsün.

Türk Güzeli Ayten Akyol'a name

Güzeller doğruyu görürler. Aksi halde aptal olurlar. Aptal olan da güzel olmaz. Fakat siz güzel seçildikten sonra aklınızı başınızdan aldılar. Siz artık kendi malınız değil, başkalarının işine göre hareket ettiniz. Niçin mi diyeceksiniz. Seçilen güzellere bir takım giyilecek eşya vermek âdet olmuştur. Bu da eşyaları veren mağazanın reklâmı olmuş oluyor. O mağazalar için en ucuz bir reklâm. Onlardan ayrıca para almanız da lâzım. Fakat sizin istismarınız böylelikle başlıyor. Kaidedir, istismar olunmadan insan istismar edemez. Sizin de idealiniz zengin birile evlenmektir. Yani sırtınızdan ticaret yapanlardan acısını çıkaracaksınız.

İmdi gelelim başladığımız meseleye.. Oradan mesaj gönderiyorsunuz. Türkiyeye lâyık bir evlât olmağa çalışacağım. Ne ile?. Çünkü kusurunuz var. Her güzelin bir kusuru olur amma, güzelliği yanında da küçük kalır.

Sizin kusurunuz memleket çapında. Dünya güzeli de olsanız affedilmez. Güzel ilân edilir edilmez tevazuunuzu kaybettiniz. Evvelce var mı idi bilmem amma mütevazı olmasaydınız güzel damgasını kazanamazdınız.

Uzatmıyalım. Size reklâm için bazı mağazalar kumaşlar verdi, terziler elbise yaptı. Şu şunu, bu bunu verdi. Bunlar arasında size bir kundura vereceğini ilân eden Aksaravda Lânga caddesinde mütevazı bir dükkândaki kunduracı.. Beyoğlunun büyük mağazalarına kundura yapan o esnaf idi. Bu sanatkâr kunduracı deriyi hususî olarak Yedikuledeki kendi fabrikalarımızda yaptırarak bir itina ile ayakkabınızı hazırlıyordu. Diyorlar ki Pisto ayakkabısız çıkıyormuşsunuz. Herhalde millî sanatı gösterecek bir şeyi ayağınıza giymediniz. Türk güzelliğini olduğu kadar ondan daha fazla ve kıymetli Türk sanatını tanıtmak vazifeniz olmalıydı. Fakat ne çare ki burada züppelerin elinde kaldınız. O kadar..

SELÂM TRENCİ

Selâm sana trenci
Her sabah evimin önünden
Götürürsün yolcularını
Gözlerin raylarda
Aman da aman
Da!. Da!.
Çiğnemiyesin insanları
Trenci selâm sana
Yaşın altmışa vardı
Tren başında
Da!. Da!.
Çiğnemiyesin insanları da
Ne dümeni var bu işin
Ne yelkeni..
Tek bir fren
Çiğnemiyesin insanları
Çocukların evde
Karın komşu ile
Dedikodu eder
Yine aklı sende
Çiğnemiyesin insanları
Selâm sana trenci
Getir yolcularını
Da!. Da!.
Kızını everdin
Torunun olmuş
Yaz kış dememiş
Gidip gelmiş
Trencim yürü
İleri doğru
Dünya bir tren gibi gidiyor da
Da!. Da!.

M. Şırıl

ŞEHİR KÖŞESİ:

domates meselesi

Biliyoruz ki sayın Vali zerzevata karşı ucuzluk savaşına girmiş bulunmaktadır. Her savaş muhakkak istenildiği şekilde sona ermez. İşbu domates savaşı Vali beyi mağlûp etmiştir. Fakat galip sayılır böyle mağlûp olan. Her ne kadar dışarıdan gelen domates işbu savaşta 20 kuruştan 60 kuruşa çıkmışsa da bunun yerli domates sanayiine yani ziraate çok faydalar sağladığı malûmdur.

Bu seneye kadar taşradan gelen domatesi salçalık olacak kadar 10 kuruşa indikten sonra idi ki bizim yerli domatesler piyasaya arzedilirdi. Oysa ki şimdi yeni çıkmakta olan yerli domatesimiz de 60 kuruşa satılmaktadır.

Bunun domates ziraatimize sağladığı faydalar inkâr edilemez. Hattâ bu savaşı böylece neticelendirmek Vali beyin bir siyaseti olduğu da söylenmektedir. Zira tarihte ilk defa olarak bir İstanbul valisinin civar köylere gittiğini gazeteler yazıp durmaktadır. Demek zürram domateslerini para ettirdiği için Vali bey alını gere gere bu seyahati ihtiyar etmiştir. Bu işin seçimlerde oynıyacağı rol de ayrıca akla gelebilir. Bizim domatesi pahalı yememiz bu yüksek siyaset önünde mesele değildir.

Gelecek sayıda patlıcan ve hıyar meselesinden de mühim olduğundan ayrıca makaleler halinde bahsedeceğiz.

bay Valinin gecekonduları ziyareti

Haber aldığımıza göre evvelki gün Vali ve Belediye Reisimiz Gecekonduların en külüstürlerinin bulunduğu ve yolsuzluğu, çamur deryası oluşu ve asayişsizliği itibarile İstanbulun görülmiyecek ve gösterilmiyecek bir yerini, Zeytinburnunu ziyaret etmiştir.

Her ne kadar oradakiler Valinin gelişinden bir şey anlamadı iseler de herkeste ümitler belirdi:

Yol, karakol, elektrik, su.. Eh en son ihtimal de bir bankanın yardımile evlerini güzelleştirmek.. (İşini yürütenlerin az faizle para kaldırdıkları gibi.) Tabiî bu ümitle Gecekondusunu yaptığı toprakların tapuları ceplerinde sananlar da oldu.

Bu ümit dalgaları arasında insanın aklına şairin:

«Ümidi bu milletin gömülmez
Beyhude bu gayretin mezarcı.»

beyti geliyor.

Haniya Amerikan yardımından bir maksat ta geri kalmış mıntakaları medeniyet seviyesine ulaştırmaktı. Şu Marşal yardımına da hep fabriaktörler, müteahhitler velhasıl zenginler konuyor.

Vali bey ne yapsın? Emlâkini satıp ta Gecekonducuara bağışlıyamaz ya..

Sahi! Böyle de yapsa fena olmaz.

Yeter !

Hürriyet gazetesinin başyazarının bir yazısına cevap veren Vali Gökay Çamlıcadaki yerlerinin 12 sene evvel değerile satın aldığını ve bu işin Valiliği zamanile hiç bir ilgisi olmadığını tavzih makamında belirtmektedir. Ancak bundan iki sene evvel Vali Gökaya hitaben yazılmış bir açık mektupta deniliyordu ki Vali bu yerleri kıymetlendirmek için etrafına asfalt yollar yaptırmıştır. Buna ne buyurulur?.

Oysaki dün ziyaret ettiği Kazlıçeşme Gecekondularının çamur deryası içinde bulunmalarına nasıl gönlü razı oluyor?.

Yeter Vali bey, yeter.

okuyucu şikâyeti

Yeni biletçiler

Trenlerde resmî elbiseli görmeğe alıştığımız biletçiler şimdi sivil şekilde karşımıza çıkıyorlar. Bunlar yeni alınan kondoktör stajyerleri imiş. Yolcular birdenbire müfettiş karşısınna kendilerini zannediyorlar. Yüzleri asık, hepsi güçlü kuvvetli kimseler..

Şu kısa hitap karşısında insan ürküyor: Biletisi.. Ne oluyor? Baskın mı var, bir kaçak mı?. Yolcu pasolu ise: «Göster pasonu?» Velhasıl nezaketli memurlara alıştığımız için bunların hareketleri yolculara dokunuyor. Evvelâ bu stajyerlere hizmet edeceği yolcular için dersler vermek lâzım. Yorgun, argın insan eve dönerken veya sabahın erken saatinde işini düşünerek giderken böylece rahatsız edilmesi asabı bozuyor.

Gazeteciler

Eskiden hocalar devri idi. Şimdi gazeteciler devri. Yeni devrimizin sarıklı hocaları.. Herkes onlardan bir şey bekliyor. Hocalar hakkında çıkan gülünç fıkralar yakında onlar hakkında da çıkacaktır. Çömezlerin hepsi de Erenköy mahsulü delikanlılar.. Taravetli, taranmış saçlar, iyi hava ve su görmüş.. Geçimin yolunu iyi bulmuş delikanlılar..

Niçin gazeteci oldun? diye sual sorsan «fiyaka yapmak için» diyemediğinden susar.

Hele bazı gazeteci diye cer hocalarına benziyenler var ki, ayda yılda bir çıkardığı ve bir matbaacıyı dolandırarak bastırdığı gazetesini sırtına yüklenerek Anadoluya cerre çıkar veya piyasada reklâm ve ilân için çalmadığı dükkân kapısı komaz. Ömründe ilk defa gazeteci diye birine tesadüf eden ve eski hocalar kadar itibarını bildiği bu gazeteciye esnaf elinden gelen parayı verir. Bir çokları reklâmlarının çıkmadığını ve gazetesinin gönderilmediğini veya piyasada satılmadığını anlıyarak parasını almak için uğraşır. Bu gazetecilerden bazıları da gösterdiği adreste bulunmaz.

Böylece halkımız yavaş yavaş gazetecileri tanıyor. Hayırlısı..

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden
Yusuf AHISKALI
Abonesi: Senelik 250 kuruş
Basıldığı yer: Arkadaş Basımevi
İzzettin Han No 30